Що в імені тобі моїм?
Воно замре, як сплеск бентежний
Об камінь дальній надбережний,
Як шелест у гаю нічнім.

Воно між пам'ятних листків
Зоставить слід незрозумілий,
Як візерунок на могилі
Із мертвих чужомовних слів.

Що в ньому? Глибоко й давно
Забуте у нових поривах,
Душі твоїй не дасть воно
Ні дум, ні споминів щасливих.

Та в день журби, в самотині,
Його крізь тугу прокажи ти,
Промов: є серце, де мені
У спогаді припало жити.

Переклад М. Зеров